వికసించని కుసుమాలు

పెద్దకొడుకు సుందరం మద్రాసునుంచి యింటికి రాగానే మురహరిరావుగారి యింట్లో చిన్నసైజు హడావిడి ప్రారంభమయింది. ఏదో ప్రయివేటు కంపెనీలో గుమాస్తాగిరి చేస్తూ వుండటంచేత సుందరం ఆరునెలల కొకసారికూడ తెనాలికి రావటం అరుదు. ఇంతంత చార్జీలుపోసి గుమాస్తాలకు యింతదూరం రవటం మాటలా? ఈసారి ఎట్లాగో పదిహేనురోజులు శెలవు సంపాదించాడు. తెనాలిలో తలిదండ్రులను తమ్ముడిని, విజయవాడలో యిద్దరు చెల్లెళ్ళను చూద్దామని భార్య, యిద్దరు పిల్లలతో వచ్చేశాడు.

శారద కొడుకుదగ్గరకు వచ్చి "సుందరం! కాకరకాయలూ, సొరకాయా తెమ్మని చెప్పాను నాన్నగారితో. నీకు యిష్టమే కదూ? లేకపోతే మదరాసు పోగానే రుచులు మారినాయా?" అన్నది.

"అదేమిటే అమ్మా. ఎవరో పరాయివాడితో మాటాడినట్లు మాటాడుతావ్? నా సంగతి నీకు తెలీదూ? అయినా నాకోసరం ప్రత్యేకంగా తెప్పించటం ఎందుకమ్మా?" అన్నాడు సుందరం.

శారద కొద్దిగా నవ్వి వెళ్ళిపోయింది.

ఉదయం పదింటికి సుందరం "ఏరా ఒకసారి స్టేషన్‌దాకా వెళదాం వస్తావా? ఒక స్నేహితుడిని చూడాలి" అన్నాడు సీతాపతితో.

సీతాపతి హైస్కూలులో యింగ్లీషు, లెక్కలు టీచరు. "అతడు ఒక్క పదినిముషాలు ఆగు అన్నయ్యా. ప్రయివేటు పిల్లలు వస్తారు. ఈ పూటకు యింటికి వెళ్ళమని చెబుతాను. తరువాత యిద్దరం వెళదాం" అన్నాడు.

సుందరం ఆశ్చర్యంతో "యిప్పటిదాకా చెబుతూనే వున్నావుకదురా? యింకా వున్నారా?" అన్నాడు.

సీతాపతి నవ్వుతూ, "పొద్దున థర్డ్ ఫారం వాళ్ళు, పదింటికి ఫోర్తుఫారం వాళ్ళు, సాయంత్రం ఫిఫ్త్ ఫారంవాళ్ళు వస్తారన్నయ్యా. స్కూలు వున్న రోజుల్లో ఫోర్తుఫారం పిల్లలుకూడ సాయంత్రమే వస్తారు" అన్నాడు.

"ఇన్ని సార్లు ఎందుకు? అందరికీ ఒక్కసారే చెప్పరాదూ?"

"అందరికీ కలిపి చెబితే వీళ్ళకి చదువు వంటపట్టి చావదన్నయ్యా."

పదిగంటలకు యిద్దరు స్టేషనుకు బయలుదేరారు. దారిలో సుందరం "సరే. మరి నీ కథలు ఏవీ పత్రికల్లో రావటం లేదేంరా?" అని అడిగాడు.

సీతాపతి యిదివరకు మంచి కథలు రాసేవాడు. కొన్ని నవలలు రాశాడు. ఒకసారి నవలల పోటీలో మొదటి బహుమతి వచ్చింది. తెనాలిలో కథకుడుగా అతడికి మంచిపేరు వున్నది.

"ఇప్పుడు కథలు రాసే తీరిక ఏదన్నయ్యా?" అన్నాడు.

"ఏం?"

వేమూరి సుబ్రహ్మణ్యం

"ఈ ట్యూషన్‌లు, యీ స్కూలు పనితో నా రోజల్లా గడుస్తోంది. ఇదివరకు సంగతి వేరు. అప్పుడు ఏదో చదువుకోవటం తప్ప యింకే వ్యాపకం లేదు. కనుక కథలు రాయటానికి తీరిక వుండేది" అన్నాడు. సీతాపతి నీరసంగా నవ్వుతూ, ఆ నవ్వులో బాధ దాక్కుని వున్నట్టుగా అనిపించింది సుందరానికి.

"అందుకని కథలురాయటం మానేశావా? లలితకళలు సామాన్యంగా ఎంత ప్రయత్నించినా అందరికీ పట్టుబడవు. మరి నువ్వు..."

"నిజమే అన్నయ్యా ఏం చేయను? ఈ ట్యూషన్లవల్ల బోలెడు డబ్బు వస్తుంది. వగులుకోమంటావా? మన సంసారం సంగతి తెలుసుగదూ? రాత్రి పదింటిదాకా యీ ట్యూషన్లతోనే గడుస్తుంది. ఇక అప్పుడు రాయటానికి కూర్చుంటే నిద్రముంచుకు రావటమో లేకపోతే మర్నాటికి యింట్లో బియ్యం పట్టుకురావటానికి డబ్బు ఎట్లాగా అనే ఆలోచనలతో బుర్ర పాడవుతుంది. ఇంకేంచేయను? అప్పటికీ ఎట్లాగో యీ మధ్య నాలుగయిదు కథలు రాసిపంపితే పదిహేను రోజుల్లో తిరిగి వచ్చినయ్" అన్నాడు సీతాపతి బాధగా.

తమ్ముడి చెప్పినమాటలు సత్యమని ఆ రాత్రి సుందరం తెలుసుకొన్నాడు. తిరిగి వచ్చిన కథలను చదవమని సీతాపతి రెండు కథలు సుందరానికిచ్చాడు. అవి చదువుతుంటే సుందరంమనస్సు చివుక్కుమన్నది. తమ్ముడిలో కథలురాసే నైపుణ్యం యింతగా నశించిందనుకోలేదు. కథకుడుగా పేరు తెచ్చుకొన్న ఆ సీతాపతి తమ్ముడిలో చచ్చిపోయాడని సుందరం ఎంతగానో బాధపడ్డాడు. ఏం లాభం? పరిస్థితులలాంటివి. పొద్దున లేవగానే సమస్యలు దయ్యాల్లాగా ఎదురౌతూ, ఆ దయ్యాలను పారదోలటం ఎట్లాగా అని బుర్ర పాడుచేసుకొనేవాడికి యిక కథలురాసే తీరిక ఎక్కడిది? పక్కగదిలోంచి సీతాపతి

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్ని, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్ని మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేది, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీరు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, విధినిషేధములు, లాటరీ, ఆకస్మికద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జిలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచిపైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫోకటా/ మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

రుచికరమైన

బటర్‌స్కాచ్ పుడ్డింగును

చేసి చూడండి

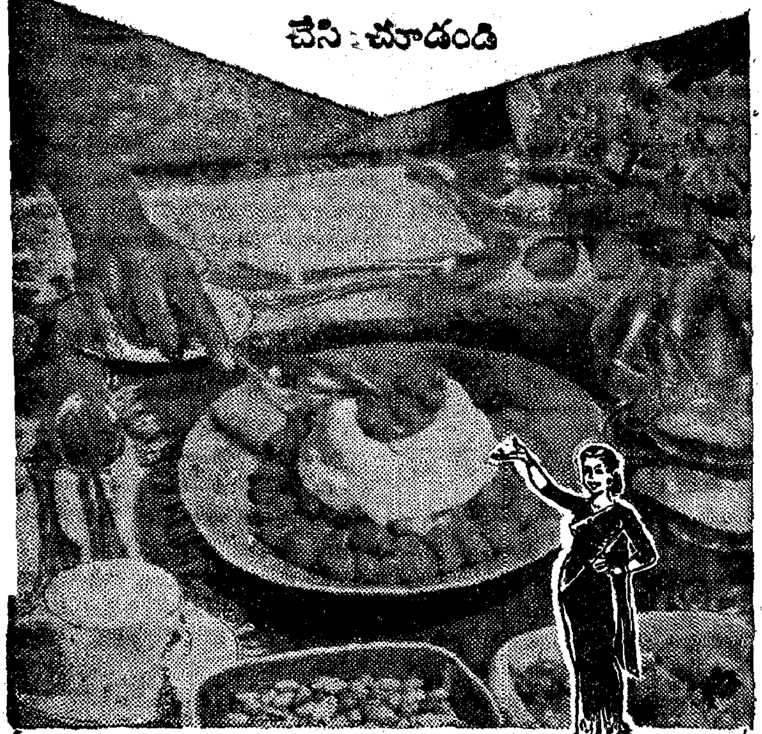

1 పాకం పట్టిన పేస. ¾ పైంటు పాలు, 3 టీ చెంచాల నిండుగా బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ పేటెంట్ కార్న్ ఫ్లవర్. 1 చెమ్చా వెన్న. ఒక పెద్ద చెంచాడింతుగా తుంపిన పార్స్లె, అంగాగాయుంచ గుజ్జు, నిమ్మరసం, లేతమెత్తని చర్మమువేసి వలచని ముక్కలుగా కోయవలెను. పెనములో వెన్నను కరుగనీయవలెను. బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ పేటెంట్ కార్న్‌ఫ్లవర్ దానిలో చేర్చి బాగుగా కలుపవలెను. పొయ్యిమీంచిదించి పాలు పోసి బాగుగా కలియబెట్టవలెను. మరల నిప్పుమీద నుంచి ఉడికేవరకూ కలుపుతూ మూడు నిమిషాలు ఉడుకనీయవలెను. లేత పార్స్లె నిమ్మరసం చేర్చి జాగ్రత్తగా కాలింపు చేయవలెను. దీనిని కాసేరోలు గిన్నెలోపోసి అంగాగ గుజ్జు పైనవేసి మూతపెట్టి మితమైన వేడిలో 20 నిమిషాలు ఉడుకనీయవలెను.

ఇంగ్లీషు, హిందీ, లేక తమిళ భాషలో మరి అధికంగా ఇవ్వబడే, ఉత్సాహకరమైన కొత్త వంటకాల పుస్తకము కోసం దిగువ కూపను పూరించి పంపండి.

(అక్కర్లేని భాషను కొట్టి వేయండి)

తపాలా ఖర్చుల నిమిత్తం 15 నయాపైసల తపాలాబిళ్ళలు ఇందులో పంపుచున్నాను.

మిస్టర్/మిసెస్/మిస్........................

....

చిరునామా...................................

....

రిపేర్తుపెంటు APW.17

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్

(ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

పోస్టు బాక్సు నం.994, బొంబాయి-1.

బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ కార్న్‌ఫ్లవర్ పేటెంట్ అయివున్నది. ఈ పరిశుద్ధాన్ని పరీక్షించండి: కాచి చల్లార్చిన ఒక గ్లాసుడు నీటిలో రెండు పెద్ద చెంచాల నిండుగా బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ పేటెంట్ కార్న్ ఫ్లవర్ వేసి కలియబెట్టండి. 24 గంటల తరువాత పరిశీలించి చూస్తే ఏవిధమైన దుర్వాసన, మలినం, హానికరమైన సూక్ష్మ జీవులు, లేక పరిశుద్ధముగా నుండును. బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ వారి వరిశర శ్రేష్ఠమైన సరకులు: రెస్పీ, కస్టర్డు పౌడర్, సువాసనకరమైన కార్న్ ఫ్లవర్.

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో., (ఇండియా) ప్రయివేట్ లి.,

భారతదేశమునకు ఏజెంట్లు: స్యారీ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్

వికసించని కుసుమాలు

గొంతు పెద్దగా వినపడుతోంది, "నాయక్ కాలువ ముఖ్యం. ఆ పేరాగుర్తు పెట్టండి..." సీతాపతి ఫోర్తుఫారం విద్యార్థులకు ప్రయివేటు చెబుతున్నాడు. సుందరం ఏదో పుస్తకం తీశాడు చదువుదామని, చదువు సాగలేదు...సీతాపతి చెప్పింది నిజమే... తండ్రి పెదవాడయ్యాడు. ఇంటి వ్యవహారాలు సీతాపతే చూసుకోవాలి. డబ్బు వదులుకోవటం అసంభవం కనుక యీ ట్యూషన్‌లు చెప్పితీరాలి! కథలు రాయటానికి టైములేదు. హేభగవాన్! కథలురాసే ఆ పైత్యం మా వాడికి ఎందుకు ప్రసాదించావ్? ఏ లక్షాధికారి కొడుక్కో, ఏ బాదరబందిలేని వాడికో కలిగించివుంటే వాడయినా గొప్పవాడయ్యేవాడేమో! అనుకొన్నాడు మనస్సులో. చివరికి తమ్ముడితో "ఇక కథలు అచ్చిరాని పత్రికలకుపంపకోయ్. పొరపాటున అచ్చువుతే యిదివరకున్న పేరు కాస్తా పోతుంది" అని చెబుదామని కూడా నిశ్చయించుకొన్నాడు.

* * *

సుందరం చెల్లెళ్ళు యిద్దరూ సుగుణ, సుశీల విజయవాడలోనే వుంటున్నారు. చెల్లెళ్ళను చూడాలని సుందరం విజయవాడ బయలుదేరాడు. వచ్చేముందు సీతాపతితో "ఏరా నీకథలులాగానే సుశీ ఫిడేలు, సుగుణ సంగీతానికి కాలదోషం పట్టిందా? ఈ మధ్య ఏమయినా రేడియో ప్రోగ్రాములు యిచ్చారా?" అని అడిగాడు.

"ఏమో అన్నయ్యా! నేను యీ మధ్య బెజవాడ వెళ్ళలేదు. కాకపోతే యీ మధ్య వాళ్ళు రేడియో ప్రోగ్రాములు యిచ్చినట్లు లేదు" అన్నాడు సీతాపతి. ఒక క్షణం వూరుకొని మళ్ళీ "అయినా నీ పిచ్చి గాని అన్నయ్యా! సంసారాల్లో యిరుక్కొన్న తరువాత యీ ఫిడేలు వాయించుకోవటం, సంగీతం పాడుకోవటం కుదురుతుందా?... అదీకాక, నీకు తెలుసుగా సుగుణ వుద్యోగం కూడ చేస్తోంది" అన్నాడు.

రైల్లో కూర్చుంటే సుందరానికి తమ్ముడి మాటలే గుర్తుకొస్తున్నయ్. ఏమో! తమ్ముడు చెప్పినట్లు చెల్లెళ్ళుకూడ తమకు అబ్బిన కళలకేవో కన్నీటి అయినా యిప్పుడు చూడటంలేదేమో?...ఒకప్పుడు సుందరం తన తమ్ముడిని, చెల్లెళ్ళను చూసుకొని ఎంతో గర్వపడేవాడు. మరీ పోయినసంవత్సరానికి ముందుసంవత్సరంలో తన యింటికి కలిగిన ప్రతిభ యిప్పటికి తన కళ్ళకు కట్టినట్లుగావుంది. ఆయేడు సీతాపతికి నవలాపోటీలో మొదటి బహుమతి వచ్చింది. ఆయేడే వరుసగా అయిదుసార్లు సుగుణకు, సుశీలకు రేడియోలో పాటలుపాడేందుకు అవకాశం కలిగింది. తమ కుటుంబాన్ని ఎంత మంది మెచ్చుకొన్నారో! తెలిసినవాళ్ళంత

రిలో తనకు ఎంత గొప్ప పేరు వచ్చింది. ఇప్పటికీ తలుచుకొంటుంటే వళ్ళు ఝల్లు మంటుంది...అసలు సుశీల పెళ్ళి ఎట్లా అయింది? తన బాబాయి కూతురు పెళ్ళిలో సుశీల పాడిన సంగీతం విన్న తరువాతేగా శంకరం ఆమెనే చేసుకొంటానని పట్టు బట్టింది? లేకపోతే దమ్మిడీ కట్నం లేకుండా సుశీల పెళ్ళి అయివుండేదా?

సుందరం రైలుదిగి గవర్నరుపేటలో వున్న సుగుణ యింటికెళ్ళాడు. సుగుణ భర్త రాజారావు సిమెంటు కంపెనీలో వుద్యోగం. సుగుణ పెద్దన్నయ్యను చూడగానే ఎంతో సంతోషంతో "రా అన్నయ్యా! ఎప్పుడొచ్చావ్?" అంటూ ఆహ్వానించింది.

"నేను తెనాలివచ్చి నాలుగురోజులయిందే. విన్నా, సుశీలను చూసిపోదామని వచ్చాను. సుశీల ఎట్లావుంది?" అన్నాడు సుందరం.

"ఖులాసాగానే వుందన్నయ్యా. నేను వాళ్ళింటికి వెళ్ళి పది పదిహేను రోజులయింది."

"అదేమిటే, ఒకేవూళ్లో వుంటూ రోజూ చూచుకోకపోతేపోనీ, రెండురోజులకొకసారయినా ఒకళ్లనొకళ్లు పలుకరించుకోరూ?" అన్నాడు సుందరం ఆశ్చర్యంతో.

"తీరికెక్కడిదన్నయ్యా. ఇదిగో యీ ఆఫీసు పనితో పొద్దున తొమ్మిదింటి నుంచి సాయంత్రం ఆరింటిదాకా సరిపోతుంది. ఆదివారం విడదామంటే ఏమిటో బద్ధకంగా వుంటుంది" అన్నది సుగుణ. సుగుణ పెళ్లయిననాటికి ఫోర్తుఫారం చదువుతోంది. కాపరాని కెళ్లినతరువాత రాజారావు పట్టుబట్టి మెట్రిక్ చదివించాడు. మెట్రిక్ ప్యాసయిన తరువాత సంసారంలోని ఆర్ధికపరిస్థితుల దృష్ట్యా వుద్యోగంలో తానే ప్రవేశించింది. రాజారావు తండ్రి అకస్మాత్తుగా చనిపోవటంతో తల్లిని, చదువుతున్న తమ్ముడిని, చెల్లెలును తానే పోషించవలసి వచ్చింది. ఇంత సంసారానికి రాజారావు జీతం సరిపోయేది కాదు. అందుచేత సుగుణ వుద్యోగంలో చేరటం రాజారావుకు ఏమీ అభ్యంతరం కాలేదు. పైగా సుగుణజీతం కలవటంవల్ల యిప్పుడు సంసారం కొద్దిగా సుఖంగా నేడుంది.

రాత్రి ఎనిమిదయింది. అందరిభోజనాలయినయ్. సుందరం, రాజారావు, రాజారావు తమ్ముడు ముందుగదిలో కూర్చున్నారు. రాజారావు "అది కాదోయ్ బావా. ఆ మదరాసు వదలి యిటువేపు రాకూడదూ? మనవాళ్ళలో వుండొచ్చుగా" అన్నాడు సుందరంతో.

"అదే నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. విజయవాడలో ఒకబ్రాంచి పెడతారుట. అయినా

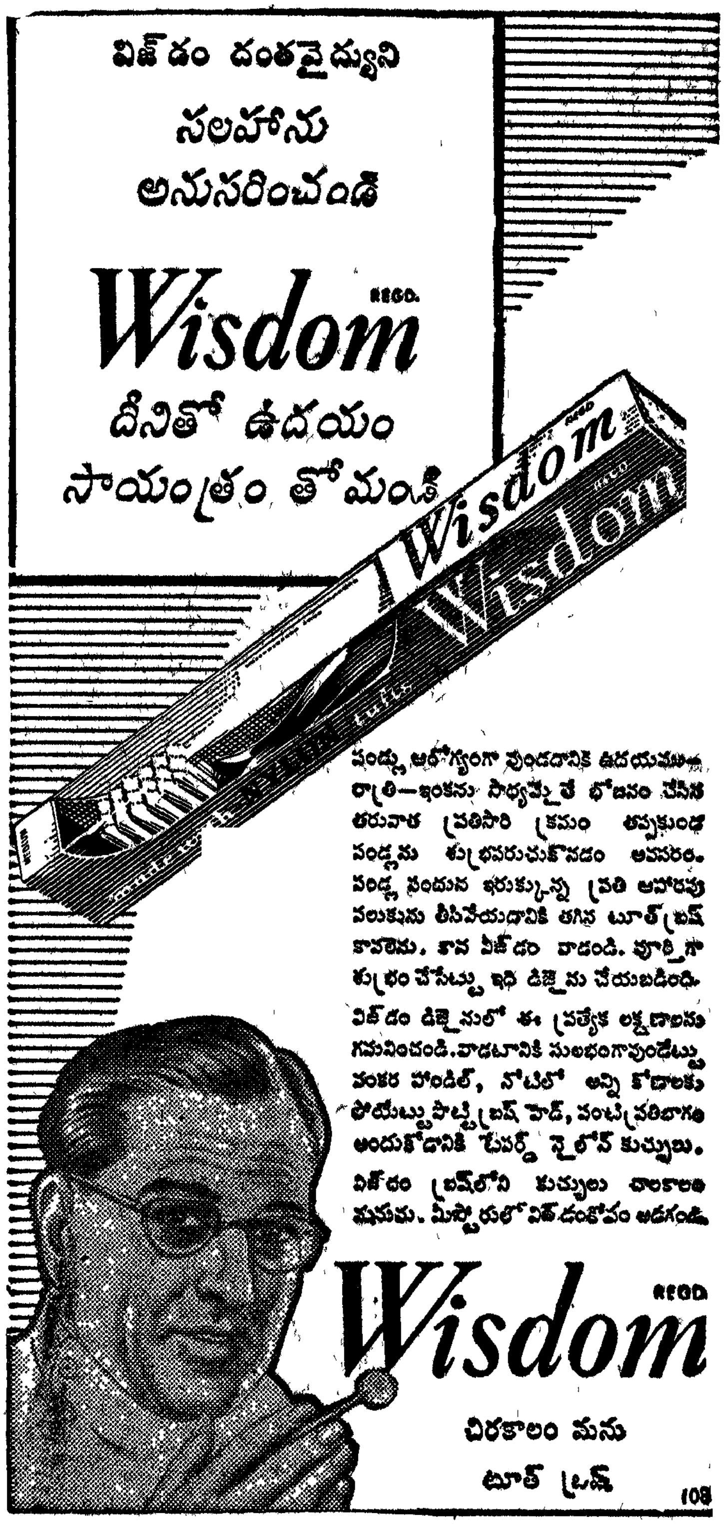

★ వికసించని కుసుమాలు ★

ఒక సంగతి చెబుతాను విను. ఇక్కడికన్నా అక్కడే వున్నదాంట్లో సుఖంగా గడప వచ్చు తెలుసా? పరాయిదేశమనే గాని మదరాసులో జీవితం సుఖంగా వుంటుంది."

రాజారావు ఏమీ మాట్లాడలేదు. రెండు నిమిషాల తరువాత సుందరం "అమ్మాయ్, సుగుణా" అని కేకేశాడు.

"ఏమి టన్నయ్యా" అంటూ సుగుణ వచ్చింది.

"నీ ఫిడేలువాయిద్యం విని చాలా రోజులయిందే. ఒక్కసారి వాయించు. వింటాను."

"ఇప్పుడు యింకా వాయిద్యాలు, సంగీతాలు ఏమిటిలే అన్నయ్యా."

సుందరం నవ్వుతూ "ఏమయ్యా బావా! ఫిడేలు వాయించరాదని ఆర్డరు వేశావా ఏం?" అన్నాడు.

"ఛా! అదేమిటి అన్నయ్యా! ఆయనెందుకంటావ్? ఏమిటో నాకే వాయించాలనిపించటం లేదు," అన్నది సుగుణ.

"పరవాలేదు లేవే. కాసేపు తెచ్చి వాయించు. మీ అన్నయ్య నీ సంగీతం వినాలని ఎంత కుతూహల పడుతున్నాడో" అన్నాడు రాజారావు.

"వంటింట్లో కొంత పనివుంది. చేసివచ్చి వాయిస్తాను" అంటూ సుగుణ లోపలికెళ్ళింది.

అరగంట తరువాత సుందరం చెల్లెలి వీణా వాయిద్యం విన్నాడు. తెల్లబోయ్యాడు! వాయిస్తున్నది సుగుణేనా అనిపించింది. ఎవరో దేవత చెల్లెలులోగల ప్రతిభను చూసి ఓర్వలేక శాపం పెట్టిందేమో. అందువల్ల సుగుణలో ఆ సంగీతంలో ప్రతిభ యీ రకంగా నాశనమయిందేమోనని భావించాడు.

మరునాటి ప్రొద్దున సుగుణను అడిగాడు. "అదేమిటే? సంగీతం అట్లా పాడయిపోయిందేమిటి?"

సుగుణ నీరసంగా నవ్వింది. "ఇంకేం సంగీతం అన్నయ్యా? అసలు ఎప్పుడైనా ప్రాక్టీసు చేసుకోవటానికి తీరికేదీ? పగలంతా ఆఫీసుపని. ఇక సాయంత్రంపూట బద్ధకంగా వుంటుంది. రాత్రిపూట ఎప్పుడయినా కాసేపు వాయించుకొందామంటే, మరిది, ఆడబిడ్డ చదువుకొంటుంటారు. అందుకని వీలుపడదు. ఏమిటోలే అన్నయ్యా. కొందరికి కొన్ని కొన్ని అదృష్టాలు పట్టవు. జీవితమే అంత" అంటూ అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది.

సుందరం చటుక్కున "సుగుణా" అని పిలిచాడు.

సుగుణ వెనక్కి వచ్చింది. "ఏమిటన్నయ్యా" అంటూ.

"నాకు ఒక సందేహం వచ్చింది. సుశీల సంగతికూడ యింతేనా? లేకపోతే అది ఏమయినా ప్రాక్టీసు చేసుకొంటోందా? లేకపోతే నీలాగే సంగీతం మూల పడేసిందా?"

సుగుణ నీరసంగా నవ్వింది. "దాని సంగతి యింకా అన్యాయం అన్నయ్యా. ఇంటి నిండా గంపెడు పిల్లలు. అందరిని యిదే సంభాళించుకోవాలి. అత్తగారు పోవటంవల్ల యింటికి యిదే పెద్దది. దానికి క్షణం తీరిక లేదనుకో. ఇంక సంగీతం ఎక్కడ? నీపిచ్చిగాని అన్నయ్యా! ఇదివరకెప్పుడో సంగీతం ప్రాక్టీసు చేశామంటే ఆ సంగతి వేరు. ఇప్పుడు పరిస్థితులు వేరు." అన్నది సుగుణ.

ఆ పొద్దునే సుందరం కృష్ణలంకలో వున్న సుశీల యింటికి వెళ్ళాడు. సుశీల సుందరాన్ని చూడగానే సంతోషించింది. కాని ఎక్కువసేపు మాటాడేందుకు కూడా తీరిక లేదు. ఆమెకంటె చిన్నవాళ్ళు నలుగురు మరదులు, ముగ్గురు మరదళ్ళు వున్నారు. సుందరాన్ని ఒకగదిలో కూర్చోబెట్టి కాఫీ యిచ్చింది. అంతే మళ్ళీరాలేదు. కాని యిక్కడినుంచి సుందరానికి అన్నీ వినబడుతూనేవున్నయ్. "వదినా జడవేయవమ్మా!" అని ఒకరు, "వదినా పరికిణీ ఏదీ" అని యింకొకరు," వదినా చాకలాడు తెచ్చిన యిస్త్రీలాగూ ఏదమ్మా," అంటూ వేరొకరూ యిట్లా అడుగుతుంటే అందరినీ సంభాళించి పంపింది. సుందరానికి పరిస్థితి అర్థమయింది. ఇంత తీరికలేకుండా వున్న సుశీల యింకా సంగీత సాధనచేస్తుందనుకోవటం వట్టి పిచ్చితనం. లాభంలేదు! అంతా అయిపోయింది. తను ఎవరిని చూసి యిన్నాళ్ళు గర్వపడేవాడో వారిలో యిప్పుడు ప్రతిభ యేమీ మిగల్లేదు.

సుందరం మదరాసు తిరిగి వెడుతుంటే అతని మనస్సు ఏమీ బాగాలేదు. "తన తమ్ముడు, చెల్లెళ్ళు యిట్లా అయిపోయ్యారేమిటి? వాళ్ళేం చేస్తారుపాపం!... అయితే లలితకళలు ఒక్క భాగ్యవంతులకే అబ్బుతవా?... నా పిచ్చిగాని, సమస్యలు లేని వాళ్ళెవరు?... మరి యింకా ప్రపంచంలో యింతమంది సంగీత విద్వాంసులు, సాహితీపరులు వృద్ధిపొందుతూనే వున్నారు కదా? వాళ్ళంతా భాగ్యవంతులా? వారికిసమస్యలు బాధ్యతలూ లేవా?...' ఎటు నిశ్చయించుకోలేక పోయినాడు. అఖరికి "ఎవరి అదృష్టానికి ఎవరు కర్తలు" అనుకొన్నాడు మనస్సులో... ★